

แบบวัดสมรรถนะความพอเพียง

คำชี้แจง

1. โปรดอ่านคำแนะนำในแต่ละตอนก่อนตอบแบบวัด
2. โปรดตอบคำถามทุกข้อด้วยความตั้งใจและถูกต้องมากที่สุด เพื่อให้ข้อมูลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง
3. ท่านไม่ต้องเขียนชื่อของท่านลงในแบบวัด ข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บไว้เป็นความลับและใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น และจะไม่ส่งผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด

ตอนที่ 1

แบบวัดสมรรถนะความพอเพียง

เกี่ยวกับพฤติกรรมของนักศึกษา ข้อคำถามแต่ละข้อมีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษาเอง ในระดับของความคิดเห็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงในระดับความคิดเห็น โดยใช้เกณฑ์การประมาณค่าระดับความพึงพอใจซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	มีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษามากที่สุด
มาก	หมายถึง	มีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษามาก
ปานกลาง	หมายถึง	มีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษากปานกลาง
น้อย	หมายถึง	มีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษาน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	มีลักษณะพฤติกรรมตรงหรือใกล้เคียงกับตัวนักศึกษาน้อยที่สุด

ลำดับ	พฤติกรรม	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการรู้คิด						
1	ฉันพยายามตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด เพื่อจะได้มีงานที่ดีทำเมื่อเป็นผู้ใหญ่					
2	ฉันไม่หมดความพยายามในการเรียน เพราะจะนำไปสู่สิ่งที่ดีในอนาคต					
3	ฉันเชื่อว่า การวางแผนล่วงหน้าช่วยให้เกิดความสำเร็จมากกว่าไม่ได้วางแผนล่วงหน้า					
4	ฉันคิดว่าคนเราควรหาความรู้และศึกษาให้มากที่สุด					
5	เมื่อมีเวลาว่าง ฉันจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม					
6	ฉันกระตือรือร้นที่จะหาความรู้ใหม่ๆ ให้กับตนเอง เพราะทำให้ฉันไม่เกิดความเบื่อหน่าย					
7	ฉันมักหาโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ใหม่ๆ กับครูอาจารย์หรือเพื่อน					
8	ฉันเตรียมศึกษาบทเรียนล่วงหน้าก่อนเพื่อจะได้เรียนดียิ่งขึ้น					
9	ฉันศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้และสื่อต่างๆ นอกเหนือจากการอ่านบทเรียน					
10	ฉันพยายามหาโอกาสเข้าร่วมอบรมสัมมนาหรือเข้าชมนิทรรศการที่ทางมหาวิทยาลัยหรือสถาบันต่างๆ จัดขึ้น					
ด้านจิตใจ						
1	ฉันมีจิตใจเข้มแข็งไม่หวั่นไหวเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนด้านจิตใจ					
2	ฉันตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อ แม้ว่างานนั้นจะยากลำบากและมีอุปสรรค					
3	ฉันมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และรู้จักให้อภัยผู้อื่น					
4	เมื่อต้องทำงานร่วมกับผู้อื่น ฉันจะรับผิดชอบงานของตนเองอย่างเต็มที่					
5	ฉันปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของมหาวิทยาลัย					
6	ฉันแต่งกายสุภาพเรียบร้อย และถูกต้องตามระเบียบของมหาวิทยาลัย					
7	ฉันเข้าชั้นเรียนทุกชั่วโมง					
8	ฉันส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตรงเวลา					

ลำดับ	พฤติกรรม	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9	ฉันข้ามถนนโดยใช้ทางม้าลาย สะพานลอย หรือในที่ที่กำหนด					
10	ฉันช่วยรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ทั้งที่บ้าน/ที่พักอาศัย มหาวิทยาลัย และสถานที่ต่างๆ					
11	ฉันใช้จ่ายเงินที่จำเป็น สมควรแก่สภาพ					
12	ฉันเก็บสะสมเงินไว้บางส่วน เพื่อใช้จ่ายยามจำเป็น					
13	ฉันคำนึงถึงผลดี ผลเสีย และความคุ้มค่ามากกว่า ก่อนที่จะซื้อสิ่งของใดๆ					
14	ฉันไม่ใช้โทรศัพท์มือถือ พุดคุยในเรื่องไร้สาระ					
15	ฉันไม่ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย ให้หมดเปลืองโดยเปล่าประโยชน์					
16	เมื่อต้องซื้อสินค้าที่มีราคาแพง ฉันมักใคร่ครวญถึงประโยชน์อย่างถี่ถ้วน					
17	ฉันพยายามใช้เงินอย่างประหยัด เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายตลอดทั้งเดือน					
ด้านสังคม						
1	เมื่อมีโอกาส ฉันจะช่วยเหลือคนอื่นที่ด้อยกว่า					
2	เมื่อฉันเห็นว่ามีคนต้องการความช่วยเหลือ ถ้าฉันช่วยได้จะช่วยทันที แม้ว่าจะไม่รู้จักเขาก็ตาม					
3	ฉันจะช่วยเหลืองานของบุคคลอื่น ถึงแม้ว่าจะไม่ได้รับผลตอบแทนใดๆ					
4	ฉันคิดว่าการช่วยเหลือคนอื่นที่ด้อยกว่าเป็นเรื่องน่าภาคภูมิใจ					
5	ฉันจะทำตามเพื่อน ในสิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น					
6	ฉันมีโอกาสปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับสมาชิกในครอบครัว					
7	ฉันสามารถแบ่งปันความทุกข์สุขกับสมาชิกในครอบครัวได้					
8	ฉันหาโอกาสไปเที่ยวด้วยกับครอบครัว					
9	ฉันคิดว่าสมาชิกทุกคนในครอบครัวของฉันมีความสำคัญเท่าเทียมกัน					
10	ฉันคิดว่าเป้าหมายของครอบครัวโดยรวมมีความสำคัญเท่าเทียมกับเป้าหมายส่วนตัวของบุคคลแต่ละคนในครอบครัว					
11	ฉันช่วยเหลืองานในครอบครัว					
12	ฉันรู้สึกพึงพอใจที่มีส่วนช่วยทำงานให้ชุมชนหรือสังคม					

ลำดับ	พฤติกรรม	ระดับ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13	การรักษาสาธารณะสมบัติส่วนรวมเป็นหน้าที่ของฉัน					
14	ฉันเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ในชุมชน					
15	ถ้าฉันมีโอกาส ฉันจะเข้าร่วมพัฒนาชุมชน					
ด้านคุณธรรมจริยธรรม						
1	ฉันยอมรับผิดเมื่อกระทำความผิด					
2	ฉันไม่ทุจริตในการสอบ					
3	ฉันไม่หลอกลวงผู้อื่น					
4	ฉันไม่ทรยศคิดร้ายต่อเพื่อน					
5	เมื่อเก็บสิ่งของผู้อื่นได้ หรือเมื่อได้รับเงินทอนเกิน จะนำไปคืน					
6	ไม่นำสิ่งของส่วนรวมไปใช้เพื่อประโยชน์ของตน					
7	ฉันคิดว่าการทำความเคารพผู้ใหญ่เป็นพฤติกรรมที่น่ายกย่อง					
8	ฉันมีความระมัดระวังในคำพูด โดยเฉพาะคำพูดที่โอ้อวดตนเอง					
9	การรู้จักกาลเทศะเป็นสิ่งสำคัญ					
10	ฉันมักจะหลีกเลี่ยงการข่มขู่ผู้ที่ด้อยกว่า					
11	ให้ความเคารพนับถือ พ่อแม่ ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณ					
12	ตั้งใจทำให้พ่อแม่และ/ หรือ ผู้มีพระคุณภาคภูมิใจ					
13	ระลึกถึงและตอบแทนบุญคุณผู้ที่เคยให้ความช่วยเหลือ					
14	ฉันไม่ประพฤติดนินให้เป็นที่เสื่อมเสียของครอบครัวและมหาวิทยาลัย					
15	ฉันอาสาช่วยเหลืองานของครู อาจารย์ และมหาวิทยาลัย					
16	ฉันมีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์					
17	มีจิตสำนึกในหน้าที่และกตัญญูรู้คุณต่อแผ่นดินเกิด					

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหา

คำชี้แจง

ต่อไปนี้มีเรื่องสั้นๆ เกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหา 5 เรื่อง ขอให้นักศึกษาสมมติว่า ตัวเองอยู่ในเหตุการณ์ดังกล่าว แล้วพิจารณาวิธีแก้ปัญหามาของเหตุการณ์นั้น แล้วพิจารณาประเมินแก้ปัญหา 5 ระดับ ตั้งแต่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง จนกระทั่ง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงบนเส้นของข้อความ เห็นด้วย หรือ ไม่เห็นด้วย ในระดับใด

เรื่องที่ 1 การให้เงินแก่ขอทาน

มีหญิงวัยกลางคนร่างกายอวัยวะสมบูรณ์ครบถ้วน แต่งกายด้วยเสื้อผ้าสกปรกขาดวิน เที้ยวเดินขอเงินจากผู้สัญจร ณ ป้ายรถโดยสารประจำทาง มีหลายคนให้เงินด้วยท่าที่ไม่เต็มใจ มีบางคนให้เงินด้วยท่าที่หวาดกลัว ท่านเป็นนักศึกษาฯ ยังไม่มีรายได้เป็นของตนเอง หากหญิงผู้นั้นเดินมาขอทาน ท่านตัดสินใจให้เงินแก่หญิงผู้นั้นเนื่องจากเกิดความละอาย เพราะคนอื่นๆ เขายังให้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ปานกลาง

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรื่องที่ 2 การเป็นผู้ให้และผู้รับ

ณรงค์เป็นลูกคนสุดท้อง ในครอบครัวที่ถูกเลี้ยงมาอย่างตามใจ อยากรได้อะไรฟั๊ๆ ก็จะมาหาให้ ทำให้ณรงค์เกิดความเคยชินในการที่จะเป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้ ณรงค์มีเพื่อนสนิทอยู่ 2 คน คือ โอ๊ต กับ อ้ม เมื่อเวลาไปเที่ยวและดื่มกินด้วยกัน พอเวลาจ่ายเงิน ณรงค์กลับไม่ช่วยเพื่อนๆ จ่าย สร้างความเบื่อหน่ายให้กับเพื่อนฝูงเสมอ เพื่อนทั้งสองจึงตัดสินใจอธิบายให้ณรงค์เข้าใจว่า ทุกคนต้องช่วยเหลือกันในเรื่องค่าใช้จ่าย ด้วยการพูดตรงๆ ให้เข้าใจกัน

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ปานกลาง

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรื่องที่ 3 มาสายหรือว่าไม่ต้องมา

สุพรรณิทำงานเป็นพนักงานต้อนรับในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง บ้านพักของสุพรรณิอยู่ห่างไกลจากที่ทำงานมาก เธอต้องใช้เวลาในการเดินทางมาที่ทำงาน ไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงทุกวัน ถ้าวันไหนเธอตื่นสายนั้น หมายความว่าเธอจะเข้ามาทำงานไม่ทัน แทนที่เธอจะตั้งนาฬิกาปลุกให้ตื่นทันเวลาเช้างาน เธอกลับใช้วิธีลาป่วยเพื่อมิให้เสียประวัติว่ามาทำงานสาย ท่านมีความเห็นอย่างไร กับพฤติกรรมของสุพรรณิ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ปานกลาง

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เรื่องที่ 4 จะใช้คนเดียวหรืออย่างไร

เย็นวันหนึ่งหลังเลิกงาน ดวงใจลงจากรถตู้สาธารณะจะเดินเข้าซอยหมู่บ้าน บังเอิญนี่ก็ขึ้นได้ว่าลิ้มของเอกสารสำคัญไว้ในห้องน้ำที่บริษัท เธอจึงมองหาตู้โทรศัพท์สาธารณะเพื่อจะโทรบอกให้แม่บ้านประจำบริษัทเก็บไว้ให้ แต่มีคนที่กำลังยืนคุยโทรศัพท์ด้วยความเพลิดเพลินอยู่ ทั้งๆ ที่หันมาเห็นแล้วว่ามีคนอื่นรอโทรศัพท์อยู่ เธอยืนรออีกครู่ใหญ่ด้วยความไม่พอใจ แต่คนๆ นั้นก็ยังคุยโทรศัพท์อยู่ด้วยความไม่เกรงใจ ไม่มีท่าทีจะวางสายลง สุดท้ายอดกลั้นอารมณ์ต่อไปได้ ดวงใจระชากประตูดูโทรศัพท์อย่างแรง แล้วดึงโทรศัพท์จากผู้หญิงคนนั้นวางกระแทกกับพื้นอย่างมีโมโห ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร เกี่ยวกับการกระทำของดวงใจ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง

เห็นด้วย

ปานกลาง

ไม่เห็นด้วย

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง